

In de prijzen

Belgisch clublid Lila liet helaas net te laat voor het vorige clubblad weten dat ze eind vorig jaar een prijs had gewonnen met haar Corvair. We hebben contact opgezocht met het evenement en onderstaande antwoord was gegeven waarom Lila met haar Corvair een prijs had gewonnen.

Dag Ralf,

Op de RDO dag van de oldtimer ben ik inderdaad jurylid (geen organisatie).

Wij krijgen van de organisatie elk jaar de vraag prijzen uit te delen en kunnen dit "vrij", in de zin van dat we zelf eventuele categorieën mogen bepalen.

Deze editie werden er 10 bekens/gadgets uitgedeeld. De prijzen gingen steeds naar een wagen die ons (mij en mijn mede jurylid Luc, gerenommeerd Mercedes specialist uit Brugge) raakten op een bepaalde manier en die op "klassieke" concours uit de boot vallen, niet veel voorkomen,...

De reden dat Lila gewonnen heeft is omdat een Corvair een vrij bijzondere verschijning is algemeen en zelf onder andere Amerikaanse wagens, aangezien de meeste mensen gaan voor een Corvette, Mustang,...

De andere winnaars waren: Een Panard, Amphicar, Golf 1 in nagelnieuwe en originele staat, Audi coupe quattro, Saab cabriolet, Matra Bagheera, ...

Met vriendelijke groeten

Manu Barbé - Barbé Expertise BV

Keuring

Ik kreeg van Ruud Keers een artikel door wat niet direct over een Corvair gaat, maar meer over de leeftijd en keuringen die er nodig zijn om je rijbewijs te behouden op hogere leeftijd. Nu is de vraag: de oldtimer die erbij is gezet, heeft dat te maken met de gemiddelde leeftijd van de Corvair of zou het toch toeval zijn? Een andere reden zou kunnen zijn dat als je niet door de keuring komt je "unsafe at any speed" bent. Ik vind het een twijfelgeval... Waarschijnlijk hebben de makers van het artikel gewoon een plaatje uitgekozen. Ruud, bedankt voor je oplettende oog, ik denk dat je nog wel wat jaartjes vooruit kan!

Ralf Verhees

Kredietregistratie
Ik heb problemen met...

Kan ik mijn rijbewijs gewoon verlengen?

Mijn rijbewijs is geldig tot ik 70 word. Over een paar maanden is het zover. Wat gebeurt er dan? Kan ik mijn rijbewijs gewoon verlengen of krijg ik met een keuring te maken? Voor 70-plussers gelden speciale regels. Om te beginnen hebt u het formulier 'Eigen verklaring met Geneeskundig verslag' nodig. Dat formulier kunt u kopen bij het gemeentehuis. Het kost tussen de €20 en €30, afhankelijk van waar u woont. De Eigen verklaring vult u zelf in; voor het Geneeskundig verslag gaat u naar een arts (niet uw eigen huisarts), die uw lichamelijke en geestelijke conditie beoordeelt. Ook voor deze keuring moet u betalen. De ouderenbonden hebben een landelijk netwerk aan keuringsartsen opgezet. Een keuring kost daar €30 tot €35, wat voor u de goedkoopste optie is. Aan de hand van de Eigen verklaring met Geneeskundig verslag beslist het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR) of u een Verklaring van geschiktheid krijgt. Alleen daarmee kunt u op het gemeentehuis uw rijbewijs verlengen. Soms kan het CBR u voor nader onderzoek verwijzen naar een specialist, zoals een oogarts. De kosten daarvan komen eveneens voor uw rekening. Het CBR mag u verder ook vragen om in uw eigen auto een rijtest te doen. Uw nieuwe rijbewijs is overigens slechts vijf jaar geldig.

2

In de prijzen
Keuring

3

van de Stuurgroep

4

Paas weekendrit 2025

8

Bij deze stel ik
Jeu ten Koppel mij voor:

10

Corvair Live!

12

Route 66 rondreis

15

Niet alleen Japanners
kopiëren

16

Bezoek National Corvair
Museum

18

Lid in de Orde
van Oranje-Nassau

Van de Stuurgroep

Voorwoord – Zomer 2025

Beste leden,

We zijn alweer halverwege 2025 – wat vliegt de tijd! Inmiddels hebben we de eerste meeting van het jaar achter de rug en ligt hier het tweede clubblad van dit jaar voor je. Zoals altijd staat het weer boordevol interessante verhalen, updates en mooie bijdragen van onze leden.

Ook als stuurgroep hebben we de afgelopen tijd niet stilgezeten. Tijdens een digitale vergadering hebben we een aantal lopende zaken besproken. Graag geven we jullie een beknopt overzicht van waar we momenteel mee bezig zijn, zodat jullie een kijkje achter de schermen krijgen:

Evaluatie van de laatste meeting: We hebben verbeterpunten genoteerd voor toekomstige evenementen. Een belangrijk punt dat we gaan invoeren is een aansprakelijkheidsformulier, dat per rit of dag ondertekend moet worden. Een uitgebreid verslag van het weekend lees je in dit clubblad.

Administratieve updates: Denk aan het bijwerken van de AVG-documentatie en het nalopen van de lidmaatschapsgegevens.

Inschrijving bij de KvK: Jan en Pieter worden toegevoegd aan de stuurgroep in het KvK-register.

Welkomspakket: Dit pakket voor nieuwe leden wordt uitgebreid. Er komt een mooie welkomstaart bij, met dank aan een creatief clublid dat zich hiervoor inzet.

Daarnaast zijn er ook al stappen gezet voor verderop dit jaar:

Kascontrole 2025 wordt uitgevoerd door Pierre en Ad.

Kascontrole 2026 staat gepland met Ad en een nog te benoemen tweede persoon.

We hebben bovendien twee leuke evenementen toegevoegd aan de agenda:

Corvair Clubdag: Zondag 24 augustus, centraal in het land. Een gezellige dag vol Corvair-plezier.

Kennis en Koffie: Zondag 9 november in het Corvair Club Café te Waspik. Een informatieve middag met twee interessante onderwerpen.

We houden jullie natuurlijk op de hoogte via e-mail over de verdere details en de inschrijving voor deze dagen, maar noteer deze data alvast in je agenda.

Namens de stuurgroep wensen we jullie een fijne zomer, veel rijplezier en tot ziens bij een van onze activiteiten!

Met vriendelijke groet,

De Stuurgroep

**Zondag 9 November
Sprekers: Wim & Wim**

Clubblad sponsors

PEETERS
DRUK EN PRINT

Colofon

Redactie en uitgave: Corvair Club Nederland
KVK-nummer: 92470939

Corvair Club Nederland is een autoclub met
liefhebbers van de oldtimer Chevrolet Corvair

Lid worden:

Door storting van € 52,00
Jaarlijkse contributie plus € 7,00 inschrijf kosten.
rekening nummer: NL71 INGB 0007 8149 05
Jaarlijkse contributie € 45,00

Voorzitter - Redactie Corvair Mail - Website
Ralf Verhees
redacteur@corvair.nl

Penningmeester
Heleen Prinsen
Penningmeester@corvair.nl

Leden & Lidmaatschap:
Pieter Klinker
Leden@corvair.nl

Communicatie & Social Media
Linda Sprangers
communicatie@corvair.nl

Merchandise
Heleen Prinsen
Merchandise@corvair.nl

Algemeen stuurlid - Sponsor
Jan Geneugelijk
sponsor@corvair.nl

Algemeen stuurlid - Welkomstverhalen
Jaak Eijkelenberg
verhalen@corvair.nl

Clubsite: www.corvair.nl

Leden login:

Paas weekendrit 2025

Het is vroeg op de zondagmorgen van 20 april dat mijn Corvair over de Afsluitdijk zoeft, zoals gewoonlijk begeleid door opgestoken duimpjes en verbaasde blikken. Soms blijft een auto wat langzamer naast me rijden en komt er een telefoon uit het raam, en wordt 'ie weer gefilmd! Ik wuif vriendelijk terug. Inmiddels weet ik van gesprekken met autoliefhebbers bij benzinstations en op parkeerplaatsen dat het veel mensen opvalt dat het een bijzondere auto is, maar dat velen 'm niet thuis kunnen brengen. Klassiek, ja duidelijk. Stationwagens zie je toch al niet zo veel meer in het hedendaagse straatbeeld, en zeker niet met zo'n verchroomd roofrack. En zelfs de mensen die 'm als Chevrolet Corvair herkennen, geven vaak toe deze uitvoering nog nooit eerder te hebben gezien!

Het is nog ietwat frisjes, maar de kachel doet het uitstekend en ook de kilometers op die saaie Afsluitdijk gaan snel voorbij. Zo ver is het nou ook weer niet vanuit Friesland. Hoorn komt in zicht en de Tomtom begeleidt me keurig naar de parkeerplaats van het plaatselijke Van der Valk hotel. Daar staan al meerdere Corvairs! Dit hotel is het komend weekend het hoofdkwartier van de Corvair Club Nederland, en Wilco Boer is onze organisator en gastheer.

De mensen die gisteravond al zijn gekomen zitten aan het ontbijt. Ik begroet de bekenden en er wordt zelfs een illegaal

bakje koffie voor me geregeld. Voor dit ontbijt ben ik tenslotte nog niet aange-meld.

Zo vanaf 10 uur verzamelen zich de Cor-vair rijders op de parkeerplaats en worden de benzinegesprekken naast de auto's voortgezet. Motorkappen worden geopend en deskundige – of ook minder deskundi-ge – blikken geworpen. De geplande ver-trektijd voor de rit van vandaag wordt dan ook ruimschoots overschreden, maar dat stoort niemand. Dit soort sociale contacten is minstens zo belangrijk.

De rit is mooi! Wie denkt dat Noord-Hol-land één grote, volgebouwde randstad is, kent de kop van de provincie nog niet. Hier zijn nog kleine, rustige en vooral ook smalle weggetjes, waar langs de Corvairs hun route vinden, meest gezamenlijk in colonne rijdend. Samen uit, samen thuis. Nederland mag dan geen bergen kennen, maar het rijden boven op (zeer) smalle, (zeer) hoge en (zeer) bochtige IJssel-meerdijken is minstens zo spannend als een serie haarspeldbochten! Ondertussen genieten we van fraaie uitzichten en ook een fotostopje wordt niet vergeten, zodat de fotografen onder ons zich uit kunnen leven.

De lunch genieten we op het kleine vlieg-veld Middenmeer. Soep en kroketten zijn smakelijk, maar op een invasie van een groep van onze omvang zijn ze kennelijk niet helemaal berekend. Ze doen echter hun best en zo wordt de inwendige mens toch tevredengesteld!

De tocht voert ons ;'s middags langs Hollands glorie, de volop in bloei staande bollenvelden. Het spreekt vanzelf dat ook hier menigmaal even wordt stilgehouden voor een plaatje met deze kleurenpracht! Mijn Duitse bijrijder is verbaasd als ik hem vertel dat het helemaal niet om de bloe-men gaat – sterker nog, dat die spoedig

zonder enig medelij mechanisch zullen worden onthoofd! – maar om de bollen in de grond, die naar de hele wereld worden geëxporteerd....

's Avonds genieten we in ons hotel van een copieus Paasdiner, dat geen wens on vervuld laat en het duurt tot in de kleine uurtjes voordat de laatsten hun slaapstee opzoeken.

Van der Valk verrast ons op paasmaandag met een al even rijkelijk ontbijtbuffet. Het mag dan niet het goedkoopste onderdak zijn, je krijgt wel waar voor je geld. Zelfs Holle Bolle Gijs zou hier geen honger meer hoeven te lijden!

De rit van vandaag voert ons weer langs het IJsselmeer, nu in zuidelijke richting Edam en dan naar het westen, de Beemster in. Dat de dijken smal en bochtig zijn, had ik al gezegd. Maar de vele fietsers, motorrijders en zelfs overmoedige wandelaars vormen een extra uitdaging! Daarnaast genieten we onderweg van het pittoreske stadje Edam en andere dorpjes waar we doorheen rijden. Heel bijzonder zijn de dijkhuizen, waardoor we soms op hoogte van iemands rode pannendak rijden! In de middag sturen we naar het dorpje De Rijp, naar het hotel- restaurant De Rijper Eilanden. Aldaar treffen we buiten niet alleen een antieke tram aan, volgens zeggen afkomstig uit de stad Graz in

New 2019-2025 Clark's Corvair Catalog!

Free with a parts order (you pay shipping)

- Over 500 pages in 1 volume
- 330 interior color samples on 8 pages
- All new text & layout
- More photos & information
- Includes all new parts as of 2/1/19

Catalog - Free with a parts order (you pay shipping)

Order just a 2019-2025 Catalog

USA - order Cat-9 \$8 (catalog & shipping) using credit card or sent in money
International - you pay the actual shipping (starting at approximately \$30 shipping)

Clark's Corvair Parts®

400 Mohawk Trail, Shelburne Falls, MA 01370

413-625-9776 Fax: 413-625-8498

www.corvair.com email: clarks@corvair.com

Oostenrijk, maar ook een collectie klassieke bussen en vrachtauto's. Het is jammer dat het inmiddels is gaan regenen, dus laten we het bij een vluchtige blik op de voertuigen en begeven ons naar binnen. Het interieur van deze buitenissige locatie laat zich het beste vergelijken met een uit z'n krachten gegroeide versie van het winkeltje van Malle Pietje! Overal staan, liggen en hangen de meest bijzondere meubelstukken, machines, voertuigen als klassieke scooters en motorfietsen, vliegtuigmodellen, klokken, antieke emaille reclameborden, kinderspeelgoed, bouwsels uit Meccano (wie kent het nog...), speelautomaten, complete winkelinrichtingen uit vergane tijden, kortom, te veel om op te noemen. We komen ogen tekort. Het riante bemeten pand heeft ook nog een hoekje voor ons over, alwaar we ons laven aan een 'eenvoudige doch voedzame maaltijd', om met Heer Bommel te spreken. Te snel komt de tijd voor het afscheid. Nog even een groepsfoto op de trap – staat iedereen er op? – dan nog maar eentje voor de zekerheid... We wensen elkaar wel thuis, bedanken de organisatoren van vandaag, en begeven ons huiswaarts. 't Is mooi geweest, en voor herhaling vatbaar!

Peter Visser

Wij weten veel van klassieke auto's,
omdat we er zelf ook in rijden.

KUIPER
Verzekeringen / Risicobeheer

Voelt als familie.

Bij deze stel ik Jeu ten Koppel mij voor:

Jeu is al eens in het blad voor gekomen bij het verhaal van "de Belsj" waar het Corvaire leven voor Jeu mee is begonnen. Van Jeu zou ik nog een verhaal krijgen maar helaas is dat er nog niet van gekomen en wil niet langer wachten, gelukkig weet ik al veel over en van Jeu dat ik het zelf wel kan maken met wat gegevens van het aanmeldformulier.

Mijn naam is Jeu ten Koppel en woon in Wijnandsrade (Zuid Limburg). Ben liefhebber van klassieke voertuigen en val

op de looks en techniek. Heb een aantal oldtimers gereden vooral Citroën en heb nu al vele jaren een Saab 95 uit 1971, één van 26 nog rijdende in Nederland.

Het vorige jaar heb ik met vrienden een oldtimerbeurs in Malmedy België bezocht. Hier zag ik een blauwe 4 drs. Corvaire staan uit 1966. Dit model had geheel mijn interesse en was er weg van. Heb hem goed bekeken en had zo iets van dit is hem. Op het moment dat ik tot actie over wilde gaan werd er door de eigenaar het te koop bordje afgehaald en was ik dus

net te laat. De Corvaire bleef me bij en thuis gekomen ben ik op internet gaan zoeken naar een zelfde auto. Geen 4 drs. Van het late model te vinden maar kwam ik uit bij een 4 drs. van het eerste model in de buurt van Amsterdam. Heb met de eigenaar veel gebeld en gemailld die me van de benodigde informatie en foto's voorzag. Het zag er allemaal goed uit, met een oldtimervriend ben ik hier over gaan praten. Deze zei me voor Corvaire moet je naar Jaak in Sittard gaan die heeft er een paar. Hij had het adres van Jaak en dus op weg naar Sittard. Er aangekomen stelde ik me voor en zei dat ik zijn adres van Roger had en interesse had in een Corvaire en er graag wat informatie over wilde hebben. Zo raakten we in gesprek en Jaak nam me mee naar de garage waar hij diverse Corvairs en een Daf had staan. Hem verteld

Te Koop bij Auto Mooij

CORVAIRE MONZA 900

Chevrolet Corvaire cabriolet uit 1964, handgeschakeld met 4 versnellingen.

Voorzien van NL kenteken en onderhoudsbeurt. Instappen, rijden en genieten!

Zeldzame kleur!

Nette handbediende zwarte soft-top cabriokap. Onlangs voorzien van nieuwe achterruit.

Voor meer info kijk op: www.automooij.nl

Auto Mooij • Lange Vonder 16 • 5741 TT Beek en Donk • info@automooij.nl • 0492-778267
Bezichtiging: Ma - Vr 9:00-18:00 • Za 9:00-17:00 (Graag even bellen van te voren i.v.m. beschikbaarheid)

dat ik een Corvair op een beurs in België had zien staan maar die was al verkocht en dat model eigenlijk het moois vond. Door de garage lopend kwamen we uit bij . . . inderdaad de Corvair waar het om begonnen was. Mijn mond viel open van verbazing en had zo iets van hoe komt tie hier? Ik kon het niet geloven en Jaak begreep het even niet. Toen viel zijn kwartje (sorry dat was vroeger een munteenheid). Oh zei Jaak dan was jij het die om die auto heen liep en zo aandachtig aan het bekijken was. Ja inderdaad dat was ik, heb een foto gemaakt van de Corvair en naar mijn vriend opgestuurd welke ook in België er bij was. Deze geloofde het niet dat ik bij die Corvair stond. Maar goed Jaak verkocht hem niet, was trouwens ook van zijn vrouw Linda. Hem verteld dat ik bezig was met een EM Corvair 4 drs. in Noord Holland. Foto's laten zien en het verhaal er over verteld dat deze auto ook geheel gerestaureerd was en via erfenis verkregen en nu de verkoop in ging. Via Jaak kreeg ik veel antwoorden op vragen over de techniek en de beschikbaarheid van onderdelen maar hij gaf aan een liefhebber en helaas geen kenner te zijn.

De zondag er op naar Noord Holland gegaan om de Corvair te bekijken en uiteindelijk de koop gesloten. Met mijn maat Roger de auto opgehaald op de oplegger (Roger verhuurd die en zo kon hij ook Jaak die deze oplegger ook wel eens gebruikt) en nu staat hij trots bij mij thuis. Voor de betrouwbaarheid moet er wel nog e.e.a. aan gebeuren. De Corvair is dus een Late Model bouwjaar 1961 kleur Mid-night Blue automaat kenteken FD-87-29.

Inmiddels nog enkele malen bij Jaak geweest voor nog meer vragen en binnenkort gaat de Corvair voor inspectie naar een monteur toe om te zien wat er allemaal aan gedaan dient te worden om hem goed rijdend en betrouwbaar te maken. Na het eerste contact met Jaak voelde ik al dat het goed zat en het sociale aspect spreekt natuurlijk ook aan. Heb reeds ondervonden dat het een levendige en sociale community is.

Ja daar heeft Jeu helemaal gelijk in levendig en sociaal is onze club zeer zeker. Hoop dat hij veel rijplezier gaat krijgen en dat we hem op meetings etc. mogen ontmoeten. Ook nu zie je hoe het allemaal kan lopen en hoe klein de wereld is. Jeu welkom in onze club.

Jaak Eijkelenberg

Marcel
sprangers
metselwerk en meer!

nieuwbouw
verbouw
badkamer
keuken
tegelwerk
etc.

sprangers

t. 06 12219572

info@sprangersmetselwerk.nl

Early en twee Maarse & Kroon-bussen op de Amstelzijde, Ouderkerk gemeente Amstelveen 1960
u it de Collectie 'Corvair Live!' van Ralf Verhees, Ruud Keers, Jaak Eijkelenburg en Hans Aarsman

Route 66 rondreis

Eindelijk hebben we onze Route 66 "huwelijksreis" kunnen maken. Eigenlijk stond deze al voor 2020 gepland. Het heeft door diverse omstandigheden 5 jaar geduurd voor we een optie zagen om de Route 66 te rijden. In een korte tijd hebben we het route boek van 2020 afgestoft, nagekeken en verschillende hotels, vliegtickets en auto geboekt.

Ik ga jullie niet lastig vallen met een compleet reisverslag. Als jullie daar interesse in hebben is dit op aanvraag te boeken en neemt ongeveer 3,5 dag aan verhalen in beslag (de 3,5 dag is wel inclusief koffie en donuts exclusief slaappleaats)

We houden het maar op de Corvair gerelateerde items die we op de ruim 5000 kilometer tegen gekomen zijn. Dit zijn er echter best wel wat! Verrassend genoeg duikt er op de meest vreemde plekken dan toch iets op. Helaas zijn niet alle foto's even goed, vanwege spiegeling, maar het idee zal er niet minder om zijn.

Ralf Verhees

Route 66 State Park Visitors Center - Eureka MO

Spot de Corvair op deze grote foto die in het museum hing.

Texaco Truck stop in Fenton, de plek waar de Route 66 de Meramec River overstak.

Route 66 Experience - Illinois State Fairground

Route 66 Experience bij de Illinois State Fairground. Een bijzondere opstelling van informatiepanelen over de Route 66, en wat er allemaal te zien en te doen is. Het museum was bekend, en ook deze stond er tussen. Dan spot mijn oog nog een 2e Corvair op een afbeelding bij Country Classic Cars, maar daar zijn we niet geweest.

Hubcaps on Route 66 Sculpture

Een van de vele Route 66 kunstwerken langs de weg. bestaande uit een metalen 66 volgehangen met wieloppen. Na het bekijken van de wieloppen spotten we toch een Corvair 'dog dish' in het kunstwerk.

Corvair St Louis MO

We stonden net met onze huurauto buiten het hotel in de uitgang van de parkeergarage als er een Corvair (blauw, early model 4 deurs met fender skirts voorbij komt rijden. We waren met de route bezig en kijken waar we heen moesten, dus niks geen camera bij de hand om deze mooie corvair vast te leggen. Zo snel als deze kwam reed hij ook voorbij en ging rechts af, waar wij links moesten. We hebben nog net een wazige foto kunnen maken, toch een stukje bewijs van onze eerste echte gespotte Corvair deze reis. Mijn Facebook oproep heeft helaas (nog) geen eigenaar opgeleverd.

Rock Cafe - Stroud OK

Lekker eten in één van de vele diners / restaurants was onderdeel van onze reis. In Stroud aan de muur gespot: 2 Corvairs, 1 foto en 1 krant. We hebben gevraagd of de serveerster er meer van wist, maar dat wist ze helaas niet. Ik ga hier nog verder op in duiken en hopelijk kom ik wat meer te weten.

First Original McDonald's Museum - San Bernardino CA

Een klein museum met de geschiedenis en vele Happy Meal items van McDonald's. Buiten het museum hebben we geen één McDonald's bezocht (niet echt ons ding) maar in het museum wel deze foto gespot van het Golden Arch Building uit 1961. Het tijdperk dat er nog echte auto's bij "een diner" stonden!

Route 66 Fun Run - Kingman AZ

Tijdens het boeken van onze hotels hadden we een probleem bij Kingman. Het was een weekend en de hotels waren of vol, of super duur. Na veel wikken en wegen, en diverse andere opties bekeken de knoop doorgehakt, en helaas het slechtste hotel van de reis geboekt (voor veel te veel geld). Wat bleek, de Fun Run werd dat weekend gehouden. Ongeveer 800 klasieke auto's reden van Kingman naar Williams over de oude Route 66. We hadden onderweg al diverse oldtimers gespot, wat een mooie aanvulling was op de sfeer van de Route 66. In Kingman was het verzamelen / centrum van het event, en daar hebben we deze Corvair gespot. (momenteel ook nog geen eigenaar gemeld via social media)

John & Teresa Miller - Springfield MO

Het heeft 10 jaar geduurd voor we mijn "Amerikaanse ouders" weer hebben kunnen zien. Gelukkig was het deze keer mogelijk want J&T wonen namelijk aan de Route 66. Ze hebben een huis aan de oude weg net buiten Springfield MO. We hebben een dag in en rondom het huis doorgebracht. Zoveel bij te praten en te zien. Bij J&T zijn er altijd wel Corvairs. Ze groeien / grazen daar in het wild, en in iedere hoek van de tuin is er wel één te vinden. De dag vloog voorbij en is helaas veel te kort. Maar we moesten weer de Route 66 op, want er stonden nog de nodige miles in het verschiet!

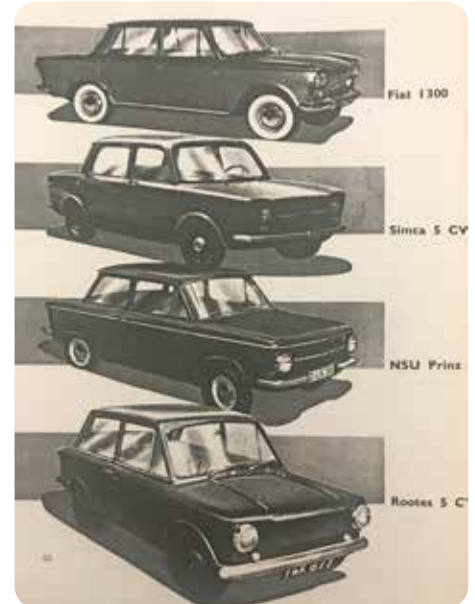

Niet alleen Japanners kopiëren

Toen Wilco Boer ons een aantal jaren geleden vertelde dat hij een Sunbeam Imp had gekocht, kwam ik op het idee. Waarom niet eens de blik richten op de vormgeving van het eerste model Corvair en de wereldwijde waardering daarvoor? De aandacht voor het onterecht verguisde weggedrag blijft maar terugkomen, dus die trek ik hier liever meteen weer weg. Het concept van zelfdragende koets met luchtgekoelde motor achterin en (daarvoor) relatief veel binnenruimte voor de compacte afmetingen deed het Amerikaanse publiek versteld staan. In Europa was men vooral verbaasd dat 'die Amerikanen' nu eens een keer 'ons' imiteerden. Maar eigenlijk was de verbazing nog groter over de smaakvolle manier waarop dat was gedaan. Vergeet niet dat de Corvair in oktober 1959 aan het publiek werd voorgesteld. Toen waren de vinnen van de Cadillac op hun hoogst en de vleugels van de Impala op hun breedst!

En dan is daar de Corvair met elegante lijnen, modern, zonder opsmuk. Chroom, natuurlijk, maar niet teveel en in lijn met het geheel. Een heuplijn die de wagen optisch nog net iets lager laat lijken dan hij al is. Het front hoeft geen lucht te happen waardoor de focus bij de dubbele koplampen ligt. Die focus wordt geholpen door de dip die de neus maakt tussen de lampen. Verder een vlakke voorklep met minimale welving naar de spatborden. We kijken vanaf buiten en hebben langs de ranke raamstijlen dus prima inzicht in de passagiersruimte. Net als bij de 'flatroof'-varianten van de grotere GM-familieleden, steekt het dak net iets uit over de achterruit. Vanaf de zijkant lijkt het op zo'n streepje waarmee in een striptekening beweging wordt gesuggereerd. Laten we onze blik verder over de achterkant glijden, dan zien we dat de motorkap volkomen 'flush' is met de spatborden. Al liggen ze dwars, de louvres waardoor de motor inhaleert, verstoren de lijnen amper. En ja, ook vanachter wil de Corvair gezien worden. Twee paar lichten stulpen zich subtiel iets verder naar achteren dan de rest van de auto. De auto heeft bumpers, maar die zijn zo fijntjes dat er minder metaal en chroom

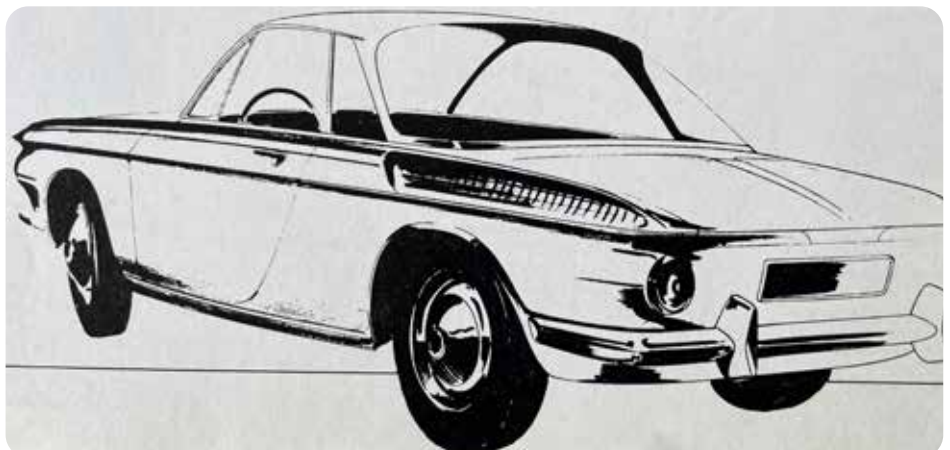
aan zit dan aan één enkele Dagmarbooby. Als je nu denkt dat ik overdrijf, dan is dat vast zo. Toch was er niet enkel enthousiasme bij het publiek. Diverse fabrikanten lieten zich inspireren. Bij de Sunbeam Imp (introductie 1963) zijn de dip tussen de dubbele koplampen en de heuplijn afgekeken van de Corvair. Dat is door de mensen van Rootes ook toegegeven. Bij Ghia is ook erkend dat de scherpe vouw in de koets van de grote Karmann Ghia (Typ 34, 1961) is geïnspireerd op de Corvair, maar dat ze die aan de voorzijde niet rondom hebben laten lopen omdat men familiegelijkenis wilde houden met het front van de eerdere versie. De frontale dip en de heuplijn (zelfs ook in chroom) zijn eveneens onmiskenbaar aanwezig bij de Fiat 1300/1500 (1961). De dip zien we ook bij de Simca 1000 (1961). De prinselijke kroon spant NSU met de Prinz. Het verhaal gaat dat de fabriek in 1959 een kant en klaar (Bertone) ontwerp had voor de volgende versie van de bestaande Prinz. Dat ontwerp ging de prullenbak in toen iemand uit het management de onthulling van kersverse Corvair in Parijs had bijgewoond. Bertone werd overgeslagen en de eigen designafdeling kreeg de opdracht een ontwerp te maken met een foto van de Corvair als voorbeeld. Dit leidde regelrecht tot een miniatuur-Corvair. Bij het formaat van de NSU werken niet alle stijlelementen even goed, maar het totaal viel goed in de smaak. De dip tussen de koplampen nam NSU niet over en de achterlichten waren rechthoekig, maar de heuplijn en het overstekende

dak kunnen we 'een op een' noemen. En blijkbaar smaakte het naar meer, want bij de volgende versie van de Prinz (1000) kwamen er dubbele koplampen en ronde achterlichten. En probeerde men bij NSU GM te overtroeven? Er waren wel 6 ronde achterlichten!

Dat verschillende fabrikanten leentjebuur bij het eerste model Corvair hebben gespeeld, daar wordt in de bladen regelmatig aan gerefereerd. Van het latere model Corvair heb ik dat eigenlijk nog nooit gezien. Dit ontwerp is misschien minder baanbrekend, maar minstens zo elegant en zeker vloeiender van lijn. Subtiel en tijdloos, wordt het ook vaak genoemd. Tja, dan heeft misschien juist iedereen er wel iets van overgenomen, tot ver in de jaren 80....

Ad Dijkstra

Bezoek National Corvair Museum

Op onze Route 66 roadtrip van vorige maand hebben we natuurlijk ook een bezoek gebracht aan het National Corvair Museum, gevestigd aan de Route 66. Net buiten Lincoln IL, in het plaatsje Chatham staat een blauwe Corvair met de tekst Corvair Museum je op te wachten!

Voor dat we onze reis begonnen hadden we contact gehad met Mike Hall. Het museum is open op afspraak. We hebben een datum en tijd gezegd en dit was geen probleem. Mike stond al te wachten op ons en heette ons welkom in het museum. In het museum staan bijzondere objecten waar we in de aankomende bladen geheid wat dieper op in gaan. Ik houd het nu vooral op een algemeen verhaal. Door de klapdeuren heen stonden we gelijk oog in oog met enkele speciale Corvair modellen. Vooraan stond een (in een schuur) gevonden Yenko Stinger stage 3, klaar om in orde gemaakt te worden. Het blijft bijzonder dat er nog steeds Yenko's gevonden worden. De Corvair Limousine van Don Filkins. Deze hadden we op de Corvair Conventie in Knoxville ook gezien. Een mooi door Don zelf gebouwd exem-

plaar. Daar tegenover enkele bijzondere race Corvairs: Tom Kasabian's propaan aangedreven zout racer (Bonneville speed racer) als ook een dragracer van Phil Dally uit San Diego. Beide mooi om in het echt te zien. Verder nog een Fitch Sprint. Bijzondere aanpassingen aan deze Corvair, uitgevoerd door John Fitch.

Eén van de unieke items uit de collectie is de laatst geproduceerde Corvair body door Fisher. De 1969 Monza Coupe is uitgevoerd in de kleur rood (Garnet Red) en rolde bij Fisher Body van de band af. Helaas is deze body nooit een Corvair geworden en bleef het bij de body. Ook de tag die de body heeft is apart met het nummer 6001, terwijl er maar 6000 gemaakt zouden worden.

Naast een prachtige Corvair 95 staat er ook een Amerikaanse ogende Corvair, welke we eerder in een lokale toeristen brochure hadden gespot. Het gaat om een Shriners parade Corvair. Deze Shriners (8 cabrio's en een bus) zijn allemaal uitgevoerd in Amerikaanse vlag kleurstelling. Eén van deze stond te pronken in het

rijtje.

Nog een negental andere Corvairs stonden tentoongesteld. De Corvairs roteren om ze allemaal in goede conditie te houden. Een ritje brengt ze naar een externe werkplaats voor onderhoud, en de andere wordt weer tentoongesteld. Helaas was de takelwagen Corvair momenteel in onderhoud, en dus niet aanwezig. Ook de station wagon (waarvan ik er ook een heb) was niet aanwezig, ook deze stond te wachten in de opslag om terug te keren naar het museum en te wisselen met een van de andere Corvairs. Jammer, maar het huidige aanbod was prima en mooi genoeg als vervangers!

De Super Monza is denk ik wel het pareltje in de collectie. Deze aangepaste 1960 700 Coupé kent een hele geschiedenis, waar we in een toekomstig blad geheel verder op in gaan duiken. Prachtig om deze in het echt te zien!

Wat het museum compleet maakt zijn de vele displays, demo-motoren als ook de vele foto's en tekeningen die er hangen. Verschillende displays bewegen, om de werking van de Corvair aandrijflijn te laten zien. De verschillende test en demo motoren en onderdelen, een stukje geschiedenis van de ontwikkeling naar de huidige Corvair. Wat ik zelf er bijzonder vond waren de wind klei modellen, waarvan er 2 aanwezig waren (Corvair Greenbrier en een Early Coupe) Mooi om te zien hoe bepaalde details er in verwerkt waren en dat ze toen al ,buiten het uiterlijk, ook met een stukje aerodynamica bezig waren. Ook hier zullen we vast nog wel meer over

lezen in een aankomend clubblad. De wanden hingen verder vol met foto's, posters, advertenties, sample posters maar ook ontwerpschetsen.

Ondertussen was een ander Corvair liefhebber en museum beheerder binnengekomen. Brian Nicholson had even vrijgenomen van zijn werk om ons te kunnen zien. Een Corvair liefhebber van de andere kant van de sloot is toch wel bijzonder. We hebben heerlijk gepraat over Corvairs, hoe en wat betreft Corvairs in Nederland, de verschillen in bestellen van onderdelen en zo nog vele andere items.

De tijd vloog om. Brian moest weer terug aan het werk, en wij moesten weer de weg op, want we hadden nog een stukje te gaan tot St Louis.

Mike Hall en Brian Nicholson, bedankt voor jullie warm onthaal. We vonden het super om het museum te kunnen zien en hopen dat deze in de toekomst verder uitgebreid gaat worden met speciale Corvair items.

Ralf Verhees

'Het heeft Zijne Majesteit de Koning be- haagd om u Leon Janssen te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau'.

Vorig jaar werd onze club benaderd door Astrid de dochter van Leon. Zij wilde voor 2025 een lintje aanvragen voor haar vader daar deze in zijn leven en zeker de laatste jaren veel gedaan en betekend heeft voor de gemeenschap en hun burgers. Aan onze club werd gevraagd om iets te schrijven over de betekenis van Leon t.b.v. de Nederlandse Corvair Club. Dit werd in de stuurgroep voor gedragen. De stuurgroep is pas enkele jaren actief en op Ralf en ik na kon niemand Leon dus voor hun lastig om hier e.e.a. over te zeggen/schrijven. Ralf heeft dit toen op zich genomen.

Beste Ingrid,

Wat leuk dat jullie een lintje aan willen vragen voor je vader Leon.

Hij heeft inderdaad veel betekend voor onze club. Hij heeft in 1997 samen met Mike Cramer de club opgezet (overigens niet officieel ingeschreven bij KVK, dus hobby matig). Sinds dit jaar zijn we pas officieel ingeschreven bij de kamer van koophandel.

Leon heeft tot 2014 het clubblad gemaakt, en daarna heb ik het clubblad overgenomen, sinds die tijd is Leon regulier clublid.

Succes met de aanvraag van het lintje

Met vriendelijke groet,

Ralf Verhees
Corvair Club Nederland

Helaas is Leon de laatste jaren door ziekte en andere omstandigheden wat minder actief in de club toch zullen velen hem kennen of van gehoord hebben. Leon en Mike Cramer zijn de oprichters van onze club die in 1997 is ontstaan. In September van dat jaar is Leon begonnen met een blad uit te brengen. De eerste jaren werden er wel 7 bladen per jaar uitgebracht maar zoals vaak komt het van één enkele en vooral van Leon en was dit niet meer te doen. Inmiddels zijn we naar 4 bladen

per jaar gegaan waar we dik tevreden mee zijn en nog steeds een prachtig blad is met nu dank aan Ralf en de inzet van leden die er aan bij dragen.

Terug naar de aanvraag, dit was niet gemakkelijk en dat hebben de dochters Astrid en Ingrid wel bemerkt. Hier komt heel veel bij kijken maar het is ook niet niets om hiervoor in aanmerking te komen. Alles is goed gekomen en wij kregen van Ingrid het bericht dat op 25 April de burgemees-

ter van Sittard/Geleen waar de woonplaats van Leon, Limbricht onder valt hem zou gaan bezoeken. Een kleine groep geselecteerden konden erbij zijn want ruimte was beperkt daar het bij Leon thuis plaats zou vinden. Wij mochten van onze club met 2 personen aanwezig zijn. Ralf was net onderweg naar Amerika i.v.m. vakantie de anderen konden Leon niet en woonden ook nog op een grote afstand, dicht bij wonende waren Pierre Salden en ik de juiste personen ervoor. Pierre en ik vonden het zo wie zo een eer er bij te mogen zijn. We kennen Leon al bijna vanaf de oprichting van de club. De burgemeester zou er om 08:40h zijn en de genodigden zouden er achter aan komen. Leon zou door de kleinkinderen afgeleid worden wat niet geheel lukte. Zo rond 08:30h begon Leon argwaan te krijgen daar de kinderen en kleinkinderen in hun zondagse kleding aanwezig waren. Ik ben met de Belsj (4 drs. Corvair) Pierre gaan ophalen en verder in de straat gaan staan posten tot de burgemeester er aan kwam. Ik had een mooi plekje bedacht voor de deur van Leons huis op de stoep echter de burgemeester had het zelfde idee en hij was sneller ter plaatse. Toen deze geparkeerd was heb ik de Belsj aan de overkant op de stoep geparkeerd. De burgemeester had er zichtbaar interesse in en bekeek de

auto goed. Toen liep hij naar de voordeur waar Gerda de vrouw van Leon de deur voor de burgemeester open deed. Leon was aangenaam verbaasd en verrast toen deze met een meute mensen die hij goed kende naar binnen kwam. Natuurlijk werd zijn vermoeden bevestigd, hij wist toen wat er ging gebeuren. Leon kreeg kort de tijd om wat handen te schudden en mensen aan te spreken. Tegen mij zei hij "hebben jullie dat van de Corvair Club uit geregeld" waarop ik antwoorde "nee hoor dit is geheel aan je dochters en jezelf te danken". Toen nam de Burgemeester het woord en noemde de zaken op waarom Leon was voor gedragen: De heer Janssen helpt sinds de jaren 90 mee aan de praalwagens voor de carnavalsoptocht in Sittard. Hij is een van de oprichters van de Corvair Club Nederland (opm. redactie: burgemeester wist opvallend veel over de Corvair) en heeft jarenlang het clubblad voor de club verzorgd. Dat deed hij ook voor het ledenblad van de Belgian Oldtimer Caravan Club (BOCC). Bij Stichting Plök ontfermt de heer Janssen zich over de fruitboomgaarden in Sittard-Geleen en helpt hij bij het inpakken en verwerken van de potjes stroop. Voor de Stichting Oude Salviuskerk ontwerpt en tekent de heer Janssen ieder jaar de nieuwjaarskaarten. Ook was de heer Janssen jarenlang als mantelzorger actief. En toen kwamen de woorden waar het om ging.

'Het heeft Zijne Majesteit de Koning behaagd om u Leon Janssen te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau'.

Hierbij kreeg Leon de beroemde onderscheiding opgespeld en de oorkonde erbij. Voor Gerda was er een mooie bos

bloemen en de Burgemeester had een taart meegenomen daar hij vond dat dit bij een feestje hoorde.

De fotograaf nam de nodige foto's net als diverse aanwezigen. Hierna werd Leon door de aanwezigen gefeliciteerd terwijl de kinderen en kleinkinderen hun best deden allen van koffie en vlaai te voorzien. Al vlug zat de tijd er op voor de burgemeester want er wachtten nog diverse burgers (in totaal 14) in spé die lid van deze orde zouden worden.

Met Leon kort gesproken en voor Pierre en ik weggingen, hebben wij hem mee naar buiten genomen om enkele foto's te maken bij de Corvair voor een verhaal in ons fijne blad. Hier wilde Leon graag aan meewerken. Wij hadden al afscheid van de familie en de aanwezigen genomen,

buiten bij de Corvair kon Leon even op adem komen. Een kleinzoon was mee gegaan om foto's van ons drieën te nemen. Hierna Leon nog een hele fijne dag en weekend gewenst en zijn we naar huis gegaan.

Het was een eer voor Pierre en mij om hierbij te mogen zijn. Ik heb dit alles opgeschreven zoals zelf ervaren en wat is meegekregen in de drukte. Wellicht zal er wel iets niet geheel correct zijn maar daarvoor alvast mijn excuses.

Leon en Gerda van harte gefeliciteerd namens de leden van Corvair Club Nederland.

Jaak Eijkelenberg

Foto: Pierre, Lid in de Orde Van Oranje-Nassau Leon en Jaak